

по нѣкога въ душѣ-тѣ на Христианина при обыкновенны случаи въ живота, или даже и при нѣкои изговарянія, н. пр. като тыя; «вѣрни ся, не е тамъ; нийдѣ азъ не можъ да идѣ отъ тебе; утрѣ ще дойдѣ.» Святитель Тихонъ ся помянулъ на 1783 годинѣ. Мощи-ты му сѣ намѣрены нетлѣнны на 1861 годинѣ.

Митрополитъ Платонъ, най-прочютый проповѣдникъ и архипастырь въ края на прѣминѣлыя и начало-то на сегашныя вѣкъ ся родилъ на 1737 г. около Москвѣ, и ся училъ въ тамошнѣ-тѣ духовнѣ академіѣ. — Слѣдъ като свършилъ курсъ, той постоялъ тамъ още нѣколко години наставникъ и префектъ. А кога-то ся покалугерилъ, направили го намѣстникъ на Троицкѣ-тѣ Сергіевскѣ Лаврѣ, дѣто сполучилъ да обърне върху си вниманіе-то на императрицѣ Екатеринѣ II-рѣ съ свои-ты привѣтствователны рѣчи, които ѣ говорилъ, кога-то посѣтила Лаврѣ-тѣ, и на 1763 годинѣ былъ повыканъ въ двора да прѣдава законъ Божій на наслѣдника на Всероссійскыя прѣстолъ, Павла Петровича, а въ сѣще-то врѣмя, за да имъ бѣде и придворенъ проповѣдникъ. Съ свои-ты прѣкрасны таланты той сполучилъ да ся прослави и въ блистателныя дворъ на Екатеринѣ. Памятници отъ дѣятельность-тѣ му по онова врѣмя сѣ останѣли Христіанское Богословіе, кое-то съставилъ за Августѣйшія въспитанникъ, и прѣкрасна-та рѣчь, що произнесълъ върху гроба на Петра Великій, по случай на Чесменскѣ-тѣ побѣдѣ надъ Турскѣ-тѣ флотѣ. Кога-то станѣлъ Тверскы архиепископъ, а послѣ — и Московскы митрополитъ, той ся грыжилъ съ усърдіе за олученіе-то на духовны-ты училища, и отворилъ въ Спасо-Витанскы, отъ него направенъ, монастырь новѣ семинаріѣ, дѣто самичкѣ наблюдавалъ изучваніе-то на ученици-ты, и прашалъ по-добры-ты отъ тѣхъ, да ся освѣршенствувать въ Московскы университетъ, или пѣкъ — въ чюжды земи, и на 68 годишнѣ възрастъ съставилъ зарадъ тѣхъ Краткѣ Исторіѣ за Русскѣ-тѣ черковѣ въ двѣ чѣсти. Прѣстарѣлъ вече той былъ честить да извърши священно-то помазваніе на царь Александра Благословеннаго, и слово-то, що произнесълъ въ това тържество ще си остане за вынагы безсмъртенъ памятникъ на неговыя умъ и голѣмо сладкорѣчіе. На 1811 г., натягнѣлъ отъ слабости-ты на старость-тѣ, оставилъ управленіе-то на епархіѣ-тѣ си на своя викарій, а самъ ся прибралъ въ Витанскѣ-тѣ обитель. Тамъ си живѣлъ той като простъ монахъ, и приготвяещъ ся гроба, чякалъ безъ страхъ свое-то отшѣвтіе въ вѣчно-то отечество. А кога-то ся научилъ за Наполеоново-то въ Россіѣ влизаніе съ растреперенѣ рѣкѣ напи-